

Spørgsmål 7.

Ad § 34. Man udbeder sig en uddybning af bemærkningerne med hensyn til spørgsmålet, om der sker ændringer i forhold til gældende lov og gældende praksis ved nærværende bestemmelse.

Spørgsmål 8.

Ad § 34. Bør der ikke være adgang til at ekspropriere til bolig- og erhvervsformål også på grundlag af en dispositionsplan?

Svar:

Med affattelsen af § 34, stk. 1, er det tilset at opretholde den gældende ekspropriationshjemmel i byplanlovens § 12, stk. 1 og 2, uden at foretage hverken udvidelser eller begrænsninger af kommunernes hidtidige ekspropriationsadgang vedrørende byplanvedtægter. Bortset fra det selvfølgelig, at ekspropriationsadgangen nu knyttes også til lokalplaner, indeholder lovforslagets § 34, stk. 1, alene en sproglig modernisering af de gældende bestemmelser i byplanlovens § 12, stk. 1 og 2.

I forhold til de gældende ekspropriationsbestemmelser i byggelovene, der vil bortfalde ved ikrafttrædelsen af kommuneplanloven og den nye byggelov, indeholder § 34, stk. 1, derimod en vis begrænsning. En kommunalbestyrelse kan nemlig i dag ekspropriere ikke blot til tilvejebringelse eller udvidelse af kommunale anlæg m.v., men også til „opnåelse af tilfredsstillende bebyggelses- eller vejforhold“ (byggeovens § 56, stk. 1, a og b, og Københavns byggeovs § 41, stk. 1), uden at disse gældende lovbestemmelser kræver en forudgående plan tilvejebragt.

Lovforslagets § 34, stk. 1, vil fremtidig gøre det nødvendigt, at det forinden kommunalbestyrelsens eventuelle ekspropriation er tilvejebragt en lokalplan, hvad enten der er tale om gennemførelse af et kommunalt anlæg eller om opnåelse af tilfredsstillende bebyggelses- eller vejforhold.

Regeringen er tilhænger af, at der skabes hjemmel for kommunerne til at ekspropriere til bolig- og erhvervsformål på grundlag af en dispositionsplan. Det nu fremsatte lovforslag svarer med hensyn til ekspropriationshjemmelen til det under den forrige regering udarbejdede lovforslag. En eventuel udvidelse af kommunernes ekspropria-

tionshjemmel kan af lovtekniske årsager ikke opnås ved blot at ændre § 34, der er knyttet til lokalplaner. Da lovforslaget bør søges gennemført i denne samling, forekommer spørgsmålet om en udvidet ekspropriationsadgang for kommunerne derfor at burde udskydes til næste folketingsamling.

Spørgsmål 9.

Ad § 36: Hvor stort vil behovet være for private byggeservitutter?

Svar:

Behovet vil ikke være stort, men det findes betænkeligt helt at afskære muligheden for stiftelse af sådanne servitutter, der kan regulere specielle forhold, hvortil der ikke knytter sig offentlige interesser.

Det fremgår af lovforslagets § 36, stk. 1, at der ikke længere kan stiftes private servitutter om forhold, hvorom der kan optages bestemmelser i lokalplan, såfremt anledningen til servitutpålægget udløser lokalplanpligt. Det vil især være de hidtil sete byggeservitutter i forbindelse med større udstykninger, som er omfattet heraf, og som følgelig ikke længere kan stiftes i privatrettens former.

Til pålæg af alle andre private servitutter om forhold, der kan reguleres i lokalplan, kræves efter § 36, stk. 1, kommunalbestyrelsens samtykke. Det er anført i bemærkningerne til § 36, at samtykket kan nægtes ud fra en mere generel og alsidig vurdering af servituttens rimelighed. Eksempelvis kan kommunalbestyrelsen nægte samtykke til en servitut med krav om anvendelse af bestemte byggematerialer (som måske senere vil blive vanskelige eller dyre at fremskaffe) eller om en mindste taghældningsgrad (der udelukker grundejeren fra at opføre et almindeligt forekommende typehus).

Spørgsmål 10.

Ad § 40: Man beder om en uddybning af bemærkningerne til § 40, stk. 3.

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til § 2, stilles der ikke i lovforslaget et egentligt krav om en formaliseret integration mellem en kommunes fysiske og økonomiske planlægning. Et sådant krav ville næppe